

# Όταν η αμφιβολία κλονίζει τα νέα θεμέλια της χώρας.



Οι ιοί της δυσπιστίας και της αμφιβολίας συνεχίζουν να μεταλλάσσονται, να προσβάλλουν τα λίγα στερνά υγιή υπολείμματα στην οικονομία και την κοινωνική βάση και επιπλέον να διαβρώνουν τα νέα θεμέλια για την όποια ανασυγκρότηση.

**Το εισόδημα** κάθε Έλληνα πολίτη συνεχίζει να ελαττώνεται σταθερά και με ρυθμό πάνω από 1000 ευρώ το χρόνο, ένα ποσό, που ενδεικτικά, δεν έχει καν αντισταθμίσει τα δισ που ο ίδιος κατέβαλλε ώστε οι τράπεζες να ανακεφαλαιοποιηθούν από το 2012 μέχρι σήμερα.

**Και εντέλει παρά τις στερήσεις** των φορολογουμένων πολιτών οι τράπεζες παραμένουν «ζόμπι» για την πραγματική οικονομία και η στήριξή τους από το υστέρημα της πλειονότητας των Ελλήνων παγιώνεται, όπως εξάλλου όλες πλέον οι αιματηρές καταβολές των πολιτών στο κράτος, ως μη ανταποδοτική και άρα αντιπαραγωγική.

**Το αν τα αποτελέσματα** των τραπεζικών στρες-τεστ έκρυσαν πολιτικές σκοπιμότητες δεν μπορεί φυσικά να αποδειχθεί με εικασίες. Εκ του αποτελέσματος όμως και ιδιαίτερα για την χώρα μας αποδεικνύεται ότι δεν έπεισαν τους επενδυτές για την ευρωστία του τραπεζικού μας συστήματος.

**Αμέσως μετά την ανακοίνωσή τους το ήδη υψηλό και απαγορευτικό επιτόκιο του 7% για το 10ετές ομόλογο ανέβηκε και μέσα σε 3 μέρες ξεπέρασε το 8%.**

**Παρότι η χώρα μας** σε αυτό το νέο διαφαινόμενο κύκλο οικονομικής και γεωπολιτικής αστάθειας δεν είναι παρά ένας αδύναμος κρίκος, ωστόσο η αδυναμία της πολλαπλασιάζεται από την ανεπάρκεια και τον μικροκομματισμό της πολιτικής ηγεσίας, που με την αρωγή ενός δημοσιογραφικού συρφετού, καταφέρνει από τη μια στο εσωτερικό να κρύβει ή να θολώνει τα σημαντικά και να

προβάλλει τα ασήμαντα και από την άλλη στο εξωτερικό να προκαλεί την δυσπιστία.

**Εντέλει αυτή η εξωφρενική** για μια Δημοκρατία κατάσταση πραγμάτων, δεν μπορεί παρά να σημαίνει πρόκληση, δοκιμασία και αμφιβολία ακόμη και για αυτή την τύχη των δημοκρατικών θεσμών.

**Πρόκληση και αμφιβολία** για το πως ένα υποκριτικό και απαξιωμένο πολιτικό περιβάλλον μπορεί πλέον να θέτει σεβαστούς και δίκαιους κανόνες διεξόδου μέσα σε ένα τόσο ευρύ και πληθωρικά διεφθαρμένο και διαφθορικό κοινωνικό συνοθύλευμα.

**Πρόκληση και αμφιβολία** για το πως ένα μακροχρόνια φτωχό πολιτιστικό περιβάλλον μπορεί να φέρει αξιόλογους και αποτελεσματικούς μηχανισμούς σκέψης, κρίσης, γνώσης και διεκδίκησης από μια νεολαία που μεγάλο της μέρος, αν όχι το μεγαλύτερο, έχει φορέσει ένα ανώδυνο και υποτακτικό ψηφιακό χαμόγελο και μια απάθεια πολλών μεγαμπάιτς απέναντι σε συμφέροντα, γεγονότα και εξελίξεις που της αρπάζουν μπροστά στα μάτια την πραγματική ζωή και μπορούν να την ελέγχουν μέχρι θανάτου.

**Αυτές είναι οι προκλήσεις και οι αμφιβολίες** που γεννούν το πραγματικό σοκ για το αύριο της χώρας μας και όχι ο καθοδηγούμενος πολιτικός φόβος για μια εναλλαγή στον διακόπτη ανάμεσα σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, ή έστω για μια διαβάθμιση τύπου dimmer στο λυκόφως ενός νέου τύπου διαπλοκής, που θα λυμαίνεται για χρόνια τις σάρκες της χώρας.

Αλλά όπως έγραφε ο Μπέρτολτ Μπρεχτ στο «Εγκώμιο στην Αμφιβολία»: **«η πιο ωραία αμφιβολία είναι όταν οι αποθαρρημένοι αδύναμοι σηκώνουν κεφάλι και δεν πιστεύουν πια στη δύναμη των καταπιεστών τους!»**

**Φωτό:** Από το video «[Head Full of Doubt/Road Full of Promise](#)» των Avett Brothers με Animation του Jason Mitcham.

Δ. Τρικεριώτης ([Follow on Twitter](#))